Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 139 (1639) ♦ Вівторок, 29 липня 1997 року ♦ Ціна договірна

Подолали спад — підняли мільйон

Мільйонну з початку року тонну вугілля видав на-гора колектив шахти «Красноармійська-Західна № 1» державної холдингової компанії «Макіїввугілля». Підприємство, де директором Леонід Байсаров, стало третьою в державі шахтою-«мільйонером», слідом за «Краснолиманською» та імені Засядька. Вагомий внесок видобувних дільниць № 3 і № 4, на рахунку яких відповідно 310 і 170 тисяч тонн палива. До шостої річниці незалежності та Дня шахтаря гірники планують додати ще не менш як 150 тисяч тонн палива.

Загалом за перше півріччя нинішнього року на Донеччині вдалося подолати спад виробництва. На-гора видано понад 21 мільйон тонн палива, що на 0,3% більше, ніж торік. У середньому на шахтах області видобувають 124 тисячі тонн вугілля щодоби.

У комітетах Верховної Ради України

Турбота про довкілля від сезону не залежить

Екологічна політика парламенту незважаючи на прийняте рішення про «гнучкий» графік депутатських відпусток не залишена напризволяще. У ці гарячі липневі дні на місці виявилися і виконувач обов'язків голови Комітету з питань екологічної політики Анатолій Писаренко, і секретар Віктор Брит. Нині триває робота над Основними напрямами державної політики України в галузі охорони навколишнього природного середовища, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки: цей надзвичайно важливий документ тут опрацьовують до процедури другого читання. Орієнтовно воно має відбутися наприкінці року.

Комітет також працює ще над двома законопроектами — про рослинний світ і про відходи: вони мають бути готові до розгляду на пленарному засіданні в першому читанні.

«Гарячий телефон»

225-40-25

17.00 — 19.00

Сьогодні, 29 липня

ТКАЧЕНКО Олександр Миколайович

перший заступник Голови Верховної Ради України — **про земельні відносини, проблеми АПК.**

Поєднаймо прозу закону з арифметикою життя!

Чому на Заході не побачиш такої сцени? Ні в селі, ні в місті. Чому там безробітний живе краще від наших трудящих? Чому жебрацтво у нас — професія, а в них — аматорство?

Одна з причин: вони давно мають систему соціального страхування і захисту населення. І коли вже ми також йдемо вірною дорогою до капіталізму, наш Президент підписав Закон «Про збір на обов'язкове соціальне страхування», який ми друкуємо на 2-й сторінці. Прочитавши його, спробуйте відповісти на запитання: «Чи зможуть застрахуватися від майбутніх незгод громадяни з порожніми каструлями і гаманцями?», «Чи наповнюватимуть страховий рахунок країни «тіньовики»?» і «Що робити тому, кого втягла держава в бартерні взаємовідносини?»

Президент на батьківщині

Минулих вихідних Президент України Леонід Кучма перебував на Чернігівщині. Він ознайомився з будівництвом газонаповнювальної станції в Мені, автомоста через Десну поблизу Сосниці. У Новгород-Сіверському районі Л. Кучма цікавився проблемами реставрації Спасо-Преображенського собору, будівництвом нових шкіл. Президент також узяв участь у відкритті новозведеної церкви святого Даниїла у Костобоброві Семенівського району.

Доживемо до зими

До кінця нинішнього року уряд України має намір цілковито сплатити заборгованість із заробітної плати працівникам бюджетних організацій і з пенсій, заявив Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко, виступаючи на нараді з питань розвитку сільськогосподарського машинобудування. За його словами, уряд приділить першочергову увагу ліквідації заборгованості в бюджетній сфері. Прем'єр також наголосив, що виконання графіка виплати зарплати в усіх галузях державного сектора економіки буде взято під жорсткий контроль, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Врожай-97

Пшениця «плаче» гривневими сльозами

Гарними видалися цього року хліба на Кіровоградщині. Вони займають 550 тисяч гектарів. За попередніми прогнозами, тут зберуть понад 2 мільйони тонн ранніх зернових. Підготувалися до жнив хлібороби, попри всі нинішні негаразди, досить непогано: вивели у поле 3,5 тис. комбайнів, 2,5 тис. жаток, запаслися запчастинами та пально-мастильними матеріалами.

(Закінчення на 2-й стор.)

Лист на першу сторінку

Медаль та інвалідність — увесь мій капітал

Хто сьогодні захоче працювати на виробництві за таку мізерну зарплатню, яку ще й затримують на 3—5 місяців, коли насамкінець його сумлінну працю оцінять кількома десятками гривень пенсії? Хто виживе за такого «споживчого кошика»? А може, парламентарій зможе, то хай доведе. Аж кров очі заливає, бо я, робітник і раціоналізатор, який отримував солідну зарплатню, сумлінно відпрацювавши у промисловості 40 років і заробивши там орден, медаль та інвалідність II групи, нині отримую 49 гривень пенсії. Чи рватиметься хтось після такого «наочного жебракування» на підприємство?

Михайло ЖЕНЧУК.

Самбір Львівської області.

P.S.

- **Прем'єр-міністр В. Пустовойтенко відвідав будівництво станції метро «Печерська» у Києві та відбудову комплексу Михайлівського Золотоверхого монастиря.**
- **Міністр фінансів І. Мітюков і заступник глави адміністрації Президента А. Гальчинський провели прес-конференцію з проблем бюджету-97.**
- **Від сильних злив на Львівщині на 3—4,5 метра піднялися річки, підтоплено 48 населених пунктів, підмито 300 м залізниці.**
- **У Луганську запрацював новий сироварний завод.**
- **В Індійському океані зазнало аварії українське судно «Асканія-Нова».**

У номер

Розклад насичений — часу обмаль

Триває дводенний офіційний візит в Україну Прем'єр-міністра Бельгії Жан-Люка Дегане. Сьогодні керівник бельгійського уряду зустрівся з першим заступником Голови Верховної Ради О. Ткаченком. Позаду — бесіди з Президентом України Л. Кучмою, Прем'єр-міністром В. Пустовойтенком, міністром закордонних справ Г. Удовенком. Також відбулися переговори в Кабміні розширеним складом та підписання міжурядового договору про міжнародні автоперевезення.

Після відвідання високим гостем історико-архітектурних пам'яток столиці бельгійська делегація планує поїздку до Тернополя для ознайомлення з роботою спільного україно-бельгійського підприємства «Ватра-Шредер».

Увечері Прем'єр-міністр Бельгії відбуде на батьківщину.

Нота білоруському посольству

У Міністерстві закордонних справ України був прийнятий радник посольства Республіки Білорусь В. Бокач, якому вручено ноту з приводу критичних висловлювань на адресу України з боку Президента Республіки Білорусь О. Лукашенка під час його виступу 22 липня перед працівниками Мінського авіаремонтного заводу № 407 цивільної авіації.

У ноті викладено позицію України щодо двостороннього взаємовигідного україно-білоруського співробітництва. Зокрема, підкреслено, що рівень його визначають дружність, взаємоповага і взаємопідтримка.

Тому антиукраїнські висловлювання Президента Республіки Білорусь на кшталт «дуже важко працювати з Україною» чи «Україна хоче бути незалежною, будь ласка, але не за наш рахунок» та подібні не відповідають духові наших взаємовідносин і викликають здивування.

Чи стане «швидка» прудкішою?

В усі області України та Автономну Республіку Крим буде відправлено 717 новеньких машин «Тойота», обладнаних під «швидку допомогу». Як повідомили у прес-службі Міністерства охорони здоров'я України, вони поповнять парк сільської медицини. Однак цьому передувала чимала тяганина. Прибувши до Одеського порту, автомобілі «застрягли» в очікуванні відповідного дозволу митної служби та сплати податків. А за утримання кожної на борту пароплава належить щоденно сплачувати 10 тисяч гривень. Міністр Андрій Сердюк звернувся до Верховної Ради з проханням зняти ПДВ на японські автомобілі. І ось нарешті Кабінет міністрів дав дозвіл...

Без сумніву, на нові санітарні машини з нетерпінням чекають сільські медичні служби. Аби лише їх використовували за призначенням.

За моряків замовили слово

Солідні подарунки на суму понад 25 тисяч гривень отримали у липні чорноморські моряки від підприємств Сумщини. Крім того, АТ «СМНВО імені Фрунзе» та «Сумихімпром» перерахували Військово-Морським силам України, відповідно, 9950 та 7405 гривень. Загалом з початку року надано допомоги майже на 51 тисячу гривень.

Добре сидимо. Чекаємо кредити

Учора уряд України завершив підготовку Меморандуму про співробітництво з Міжнародним валютним фондом. Україна розраховує на позитивне рішення про надання їй кредиту Stand-by наприкінці серпня 1997 року. Гроші надійдуть у країну вже через тиждень після ухвали рішення. Загальний розмір кредиту, як очікують, становитиме 1,5 млрд. доларів, у тому числі близько 40—50% від цієї суми (600—750 млн. доларів) Україна сподівається отримати вже восени цього року. Однак, за словами віце-прем'єр-міністра з економічних питань Сергія Тигипка, залишився ряд неузгоджених питань, зокрема щодо реформ у вугільній галузі, прийняття «податкових законів», повідомляє «Інтерфакс-Україна».

ЗНАЙОМТЕСЬ: НОВИЙ СКЛАД КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ

Глава держави призначив:

Сергія Тигипка — віце-прем'єр-міністром з питань економіки;

Миколу Білоблоцького — віце-прем'єр-міністром з питань соціальної політики, міністром праці та соціальної політики. Міністерство утворено на базі Міністерства праці і Міністерства соціального захисту населення, що ліквідовуються;

Василя Гуреєва — міністром промислової політики. Міністерство утворено на базі Міністерства машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії та Міністерства промисловості, що ліквідовуються;

Валерія Мазура — першим заступником міністра промислової політики, звільнивши його з посади міністра промисловості;

Михайла Згуровського — міністром освіти;

Юрія Карасика — міністром агропромислового комплексу, звільнивши його з посади голови Херсонської обласної державної адміністрації. Міністерство створено на базі Міністерства сільського господарства і продовольства, що ліквідовується;

Юрія Кравченка — міністром внутрішніх справ;

Олександра Кузьмука — міністром оборони;

Ігоря Мітюкова — міністром фінансів;

Дмитра Остапенка — міністром культури і мистецтв;

Андрія Сердюка — міністром охорони здоров'я;

Віктора Суслова — міністром економіки;

Миколу Шведенка — головою Державного комітету рибного господарства. Комітет створено на базі Міністерства рибного господарства, що ліквідовується;

Олексія Шеберстова — міністром енергетики;

Станіслава Янка — міністром вугільної промисловості;

Анатолія Касьяненка — головою Державного комітету України з туризму;

Дмитра Худолія — головою Державного комітету зв'язку. Комітет створено на базі Міністерства зв'язку, що ліквідовується.

Своїми указами Президент України звільнив:

Михайла Зубця — з посад віце-прем'єр-міністра з питань агропромислового комплексу та міністра сільського господарства та продовольства у зв'язку з виходом на пенсію;

Юрія Бочкарьова — з посади міністра енергетики у зв'язку з відставкою Кабінету міністрів;

Юрія Єханурова — з посади міністра економіки у зв'язку з переходом на іншу роботу;

Юрія Русанцова — з посади міністра вугільної промисловості у зв'язку з відставкою Кабінету міністрів.

Прес-служба Президента України.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про збір на обов'язкове соціальне страхування

Цей закон визначає порядок справляння та використання збору на обов'язкове соціальне стархування (у тому числі збору на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття).

Стаття 1. Платниками збору на обов'язкове соціальне страхування (у тому числі збору на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття) є:

1) суб'єкти підприємницької діяльності незалежно від форм власності, їх об'єднання, бюджетні, громадські та інші установи та організації, об'єднання громадян та інші юридичні особи, а також фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, які використовують працю найманих працівників;

2) філії, відділення та інші відокремлені підрозділи платників податку, зазначених у пункті 1 цієї статті, що не мають статусу юридичної особи, розташовані на території іншої, ніж платник зборів, територіальної громади;

3) фізичні особи — суб'єкти підприємницької діяльності, які не використовують працю найманих працівників, а також адвокати, приватні нотаріуси;

4) фізичні особи, які працюють на умовах трудового договору (контракту), та фізичні особи, які виконують роботи (послуги) згідно з цивільно-правовими договорами, в тому числі члени творчих спілок, творчі працівники, які не є членами творчих спілок тощо.

Стаття 2. Об'єктом оподаткування є:

1) для платників збору, визначених пунктами 1 та 2 статті 1 цього закону, — фактичні витрати на оплату праці працівників, які включають витрати на виплату основної і додаткової заробітної плати та інших видів заохочень і виплат, виходячи із тарифних ставок, у вигляді премій, заохочень, у тому числі в натуральній формі, які підлягають обкладанню податком на доходи фізичних осіб (прибутковим податком з громадян). До цих витрат не відносяться витрати на оплату виконаних робіт (послуг) згідно з цивільно-правовими договорами, виплату доходів у вигляді дивідендів, процентів тощо, а також інші витрати, які не враховуються при обчисленні середньомісячної заробітної плати для призначення пенсій, перелік яких затверджується Кабінетом міністрів України;

2) для платників збору, визначених пунктом 3 статті 1 цього закону, — сума оподатковуваного доходу (прибутку), яка обчислена в порядку, визначеному Кабінетом міністрів України відповідно до законодавства України;

3) для платників збору, визначених пунктом 4 статті 1 цього закону, — сукупний оподатковуваний доход, обчислений відповідно до законодавства України.

Забороняється використання цих коштів не за цільовим призначенням, у тому числі на фінансування державних та інших органів, а також їх апарату.

Збір на обов'язкове соціальне страхування сплачується одночасно з одержанням коштів в установах банків на оплату праці.

Збір на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття платники зборів сплачують до Державного бюджету України у порядку, визначеному законодавством України.

Стаття 3. Збір на обов'язкове соціальне страхування (у тому числі збір на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття) платники зборів сплачують до Державного бюджету України у порядку, визначеному законодавству України.

Кошти обов'язкового соціального страхування зараховуються на окремий рахунок Державного бюджету України.

Кошти обов'язкового соціального страхування на випадок безробіття зараховуються на окремий рахунок Державного бюджету України.

Управління цими коштами здійснюється у порядку, встановленому для управління коштами Державного бюджету України, відповідним міністерством, визначеним Кабінетом міністрів України.

Стаття 4. На обов'язкове соціальне страхування (в тому числі на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття) встановлюють ставки збору у таких розмірах:

1) для платників збору, визначених пунктами 1 та 2 статті 1 цього закону, — 5,5 відсотка від об'єкта оподаткування, визначеного пунктом 1 статті 2 цього закону (у тому числі 1,5 відсотка від об'єкта оподаткування на збір на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття).

Для підприємств, установ і організацій, де працюють інваліди, збір на обов'язкове соціальне страхування визначається окремо за ставкою 1 відсоток від об'єкта оподаткування для працюючих інвалідів та за ставкою 5,5 відсотка від об'єкта оподаткування для інших працівників такого підприємства. При цьому збір на обов'язкове соціальне страхування, визначений від об'єкта оподаткування для працюючих інвалідів, у повному обсязі зараховується до фонду соціального захисту інвалідів;

2) для платників збору, визначених пунктами 3 та 4 статті 1 цього закону, — 0,5 відсотка від об'єкта оподаткування, визначеного відповідно пунктами 2 та 3 статті 2 цього закону, тільки на збір на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття.

Стаття 5.

1. Цей закон набирає чинності з дня його опублікування, а стаття 3 — з 1 січня 1998 року, та діє до законодавчого врегулювання питань запровадження збору на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

2. Комітету Верховної Ради України з питань бюджету при доопрацюванні проекту закону України про Державний бюджет України на 1997 рік на третє читання виключити з нього доходи та видатки Фонду соціального страхування України.

2. Кабінету міністрів України:

протягом місяця після дня опублікування Закону України «Про збір на обов'язкове соціальне страхування» подати Верховній Раді України пропозиції про внесення змін до законів України, що випливають з цього закону;

протягом двох тижнів після дня опублікування Закону України «Про збір на обов'язкове соціальне страхування» прийняти рішення, спрямовані на виконання цього закону, та привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим законом.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
26 червня 1997 року.

Урожай-97

Пшениця «плаче» гривневими сльозами

(Початок на 1-й стор.).

— Та от біда, — каже заступник начальника облсільгосппроду Василь Кривий, — з одного боку, хліб дозрів і непоганий, а з другого, — дощі майже не дають його збирати. За передостанню декаду липня випало від 20 до 50 міліметрів опадів. Це, звісно, добре для пізніх культур, таких, як соняшник, кукурудза, цукрові буряки. Але не для пшениці. Хліб стікає клейковиною, зерно «худне», стає зморщеним.

«Плаче» не тільки пшениця. Цього року держава допомогла, як ніколи, фінансами, матеріально-технічними ресурсами. А хлібороби змушені сидіти без діла.

Як зазначив заступник голови облдержадміністрації Олександр Сергатий, аграрники втрачають не лише через опади, а й через нерозпорядливість «польових командирів» з їхньою багаторічною звичкою до «розкачки». У Долинському районі лише через неорганізованість запізнилися із жнивами на чотири-п'ять днів. А це неабиякі втрати. У КСП «Світанок» Знам'янського району першого дня змогли вийти в поле лише три з шести наявних комбайнів. За два дні потому відремонтували решту.

У багатьох господарствах не підготовлено токи до приймання хліба нового врожаю, вагові, очисні механізми. Це робиться лише тепер, коли пішли потоки вантажівок. Однак не все так сумно на ниві жнивах. У переважній більшості районів вони йдуть організовано, хоч і нелегко. А хліба вродили на славу: середня врожайність по області — 29 центнерів з гектара!

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Празаконодавці схожі на сучасних

Українському парламентаризму 80 років

НИНІШНЬОГО року відзначатимуть 80-ліття українського парламентаризму. Для гідного вшанування цього важливого для нашої держави ювілею Верховна Рада України 4 квітня 1997 року ухвалила відповідну постанову, якою передбачено низку заходів, зокрема — проведення науково-практичних конференцій, «круглих столів», конкурсу студентських праць. На мій погляд, у контексті цієї програми дуже корисною видається публікація архівних документів, що розкривають спадкоємність традицій українського парламентаризму, його навчальний і злободенний досвід.

Перший документ стосується вкрай актуальних нині проблем організації законотворчого процесу. Принагідно слід зазначити, що внутрішнє життя Центральної Ради —якщо вдатися до аналізу її документів — дуже нагадує те, що нині відбувається у Верховній Раді України.

Так, активно діяли фракції, причому їх утворення полегшувалося тим, що від самого початку Центральна Рада формувалася як представництво політичних партій, громадських, професійних, кооперативних та інших організацій. Функціонувала навіть президія фракцій. Можна провести певну аналогію з нинішньою погоджувальною радою депутатських груп (фракцій). Наприклад, 28 червня 1917 року, тобто напередодні ухвалення II Універсалу, відбулося спільне засідання «президіуму Центральної Ради з президіумом фракцій».

Поступово, крок за кроком, удосконалювалася законодавча процедура, хоча регламентні акти (умовно назвемо їх так) Центральної Ради лише побіжно торкалися цих проблем. Так, 27 червня 1917 року було утворено — скориставшися сучасним терміном —тимчасову спеціальну комісію для підготовки проекту закону про встановлення податку для фінансування Центральної Ради. 30 жовтня у протоколах засідань Центральної Ради є згадка про те, що законопроекти на її розгляд слід подавати разом із супровідною запискою.

Цікаво: збігаються навіть конкретні деталі. Скажімо, 25 листопада один із депутатів під час розгляду законопроекту про дію російського законодавства на території УНР заявив, що цей законопроект не було роздано заздалегідь, а 2 грудня через відсутність кворуму не відбулося голосування по законопроекту Генерального секретаря освіти.

12 листопада Мала Рада (фактично зі статусом колишньої Президії Верховної Ради) вирішила «обрати комісію» із 25 членів Центральної Ради, представників од усіх фракцій; та комісія розглядатиме законопроекти, які вноситимуться Генеральним Секретаріатом у Центральну Раду спішним порядком.

Генеральний Секретаріат, у свою чергу, докладав певних зусиль до посилення (знов-таки сучасний термін) координації законопроектних робіт. 29 листопада 1917 року Генеральний Секретаріат ухвалив: «свої законопроекти» подавати до Центральної Ради в одному примірнику через Генерального Писаря».

На своєму рівні до законотворчого процесу активно включилися — говорячи сучасною мовою — інші центральні органи виконавчої влади, особливо Міністерство внутрішніх справ, завдання якого тоді відрізнялося від компетенції нинішнього МВС (наприклад, тоді МВС «завідувало» справами місцевого самоврядування). Так, 11 квітня 1918 року народний міністр внутрішніх справ звернувся «до шановної Президії Української Центральної Ради» із пропозицією, «щоб на засідання, на котрих розглядатимуться законопроекти, зроблені міністерством, запрошувалися, для дачі пояснень, представники міністерства». Крім того, у цій же записці міністр наполягав на тому, що відхилити той чи інший законопроект Комісія законодавчих внесень Центральної Ради (а її доцільність — тема окремого дослідження) може лише «після постанови Центральної Ради».

Міністерство досить настійно шукало шляхи удосконалення своєї співпраці з Центральною Радою, й один із прикладів цього — розроблений ним «Обіжник у справі законопроектів».

Звичайно, Центральна Рада також прагнула чітко окреслити засади законотворчої діяльності. У тому ж квітні було підготовлено проекти законів «Про порядок опублікування законів» та «Про скріплення і кодифікацію законів», проте вже не лишилося часу на їх реалізацію.

Другий документ стосується не менш важливої сфери діяльності Центральної Ради — міжнародної. Нині, як і в ті далекі роки, український парламент опинився перед складним вибором зовнішньополітичних пріоритетів. Сьогодні вже відомо: це, насамперед, взаємини з Росією й НАТО. Так само УНР мусила знайти свій шлях між Сходом і Заходом. Тоді основною зовнішньополітичною подією стало підписання Брестської угоди між Україною й Німеччиною та її союзниками, акт про ратифікацію якої пропонуємо читачам. Варто звернути увагу на форму цього акта — майже у повній «відповідності» з нинішнім Законом «Про міжнародні договори України» Брестську угоду було ратифіковано як закон. Практично це був перший такий закон в історії українського парламентаризму.

Олександр КОПИЛЕНКО,
доктор юридичних наук,
член-кореспондент
Академії правових наук.

I. «МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Обіжник у справі законопроектів

від 19 квітня 1918 року №717/102

П. п. Директорам Департаментів Міністерства Внутрішніх Справ

Пропонуючи п. п. Директорам Департаментів мати на увазі, що після того, як ними одержуються від Канцелярії Міністерства повідомлення, що ті чи інші дотичні до даного департаменту законопроекти постановою Ради Народних Міністрів прийняті — на обов'язку п. п. Директорів Департаментів лежить:

1) негайне затребування від Генерального Писаря законопроекта з пояснюючими записками і додатками, коли вони є, і виготовлення законопроекту в кількості 60 примірників для Генерального Писаря;

2) зноситись з Канцелярією Генерального Писаря, щоб проекти були якнайскоріше передані в Комісію Законодавчих внесень, а з Комісією Законодавчих внесень, — щоб проекти були поставлені на обговорення;

3) під час засідання Комісії Законодавчих внесень, на якому будуть обговорюватись відповідні проекти і доклади, — обов'язкова присутність відповідного п. Директора Департаменту або, по його уповноваженню, Віце-Директора для оборони згаданих законопроектів.

Так само необхідна присутність п. п. Директорів Департаментів під час обговорення законопроектів, що стосуються доручених їм Департаментів в засіданнях Центральної Ради для дачі, в разі потреби, пояснень і оборони законопроектів.

Міністр Внутрішніх Справ — М.ТКАЧЕНКО
Директор Канцелярії — П. ПОНЯТЕНКО».

Вістник Ради Народних Міністрів УНР. — 1918. — № 29.

II. «УХВАЛА ПРО ПРИЙНЯТТЯ РАТИФІКАЦІЙНОГО ЗАКОНУ В ТЕКСТІ, ПРЕДЛОЖЕНОМУ ПАРЛАМЕНТАРНОЮ КОМІСІЄЮ

Центральна Рада дня 17 березня 1918 року ухвалила прийняти ратифікаційний закон в тексті, предложеному парламентарною Комісією.

«Ми, Українська Центральна Рада, сповіщаємо, що, вдовольняючи бажання українського народу привернути негайно мирний стан між Українською Народною Республікою і державами Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною, уповноважили нашу Раду Народних Міністрів скласти і підписати договір між Українською Народною Республікою з одної сторони і Німеччиною, Австро-Угорщиною, Болгарією і Туреччиною з другої сторони.

Уповноважені обох сторін, зібравшись в Берестю-Литовському зложили і підписали головний мировий договір, який від слова до слова такий (слідує текст договору).

Тому ми, Українська Центральна Рада, ухвалили: наведений вище мировий договір затвердити, ратифікувати і виконувати твердо і непохитно, нині і на потім будучі часи, а Раді Народних Міністрів наказати перевести обмін ратифікаційних актів в місці, зазначеному в договорі».

З первотвором протоколу згідно:

Товариш Голови Української Центральної Ради М. ШРАГ
Стверднв: Генеральний Писар П. ХРИСТЮК»

Вістник Ради Народних Міністрів УНР. — 1918. — № 31.

Освіта

Побачення, як завжди, в суботу

ВОСТАННЮ суботу червня випала нагода побувати на традиційній зустрічі випускників Уманської сільськогосподарської академії. І раніше не раз доводилося чути захоплені відгуки про цю завжди неповторну подію, але побачене перевершило їх...

— Олександре Михайловичу, далеко не кожен вуз України має таку традицію, як Уманська сільськогосподарська академія, — під враженням свята розпочалася наша розмова з ректором УСГА професором О.ГЕРКІЯЛОМ.

— Ми цим пишаємося, — каже Олександр Михайлович. — Ювілейні зустрічі випускників, започатковані кілька десятиріч тому, стали однією з найдорожчих традицій усіх наших випускників і викладачів.

В останню суботу червня до альма-матер приїжджають ті випускники, що закінчили вуз п'ять, десять, п'ятнадцять, двадцять і більше років тому. Тобто зустріч відбувається кожні п'ять років. А для викладачів — щоліта своєрідний іспит: кого виростили-виховали... Пам'ятаю, коли тільки-но зароджувалася ця традиція, до Уманського сільськогосподарського інституту (так називався тоді вуз) прибули з близьких і далеких країв випускники... 1925 року. Що то була за зустріч! Через 50 літ! Піввікова історія у долях людських пройшла перед нами...

З історії академії

** У серпні 1844 року на базі Одеського ботанічного саду відкрито вищий навчальний заклад — Головне училище садівництва (ГУС).*

** У 1859 році ГУС переведено до Умані, де навчально-практичною базою училища став всесвітньо відомий дендропарк «Софіївка».*

** 4 березня 1996 року УСГІ перетворено на Уманську сільськогосподарську академію. За 152 роки навчальний заклад підготував близько 25 тисяч спеціалістів-аграрників.*

— Олександре Михайловичу, славна історія одного з найстаріших сільськогосподарських вузів нашої держави покладає на тих, хто у ньому навчається і працює, особливу відповідальність.

— Безумовно. Всі наші студенти і викладачі дуже пишаються академією і роблять усе, щоб примножити авторитет, зберегти і зміцнити її добре ім'я. На зустрічі ви бачили, який патріотизм у наших випускників. Хто б не просив того дня слова: вчений-агроном Герой Соціалістичної Праці Климбовський, що прилетів на зустріч із Мордовії, чи відомий учений з Росії Корнієнко, представник Президента України у Республіці Крим Кисельов чи голова Християнівської райдержадміністрації з Черкащини Мастилко, — всі були сповнені гордості за альма-матер і глибокої вдячності їй. Уманська академія виховала 28 визначних учених і академіків, 500 докторів наук, професорів. Ми пишаємося визнаними в Україні та за її кордонами дослідниками Власюком, Дукою, Юрчишиним, Гріненком та багатьма іншими.

— У чому ж феномен і неповторність академії?

— Наш вуз розташований в одному з наймальовничіших куточків України, у славній Умані. Студенти навчаються, образно кажучи, не на асфальті у великому місті, а на землі. Поруч з навчальними корпусами —дослідні поля, сади, колекційні ділянки кафедри і, звичайно ж, красуня «Софіївка».

Із сьогодення академії

** На шести факультетах навчаються 3,5 тисячі студентів.*

** Академія готує фахівців з таких спеціальностей: агрономія, плодоовочівництво і виноградарство, аграрний менеджмент, облік і аудит.*

** В аспірантурі готують науково-педагогічні кадри з 11 спеціальностей.*

— Олександре Михайловичу, минув рік, як Уманський сільгоспінститут став академією. Що змінилося відтоді?

— У 1995 році Міжнародна кадрова академія, акредитована при Європейському центрі вищої освіти та Об'єднаній Раді Європи ЮНЕСКО, провела експертне опитування з метою визначення вузів, які готують найбільш кваліфікованих спеціалістів. За результатами цього соціологічного дослідження, в якому взяло участь більш як 200 вищих навчальних закладів України, найкращими названо 20. З аграрних вузів у це число ввійшло три: Національний аграрний університет, Харківський аграрний університет та Уманський сільськогосподарський інститут. На базі цього комплексу здійснюватиметься ступенева підготовка фахівців для агропромислового комплексу за освітніми програмами молодшого спеціаліста, бакалавра, спеціаліста і магістра.

— Високий рейтинг академії сприяє, очевидно, і розширенню міжнародних зв'язків?

— Тільки торік ми прийняли представницькі делегації Польщі, Канади, США. Каліфорнійський університет (США) встановив для наших студентів, що досягли особливих успіхів у навчанні, іменну стипендію. Запрошено вихованців академії і на стажування до Австрії, Італії.

З майбутнього академії

** З Міністерством агропромислового комплексу України погоджено рішення про відкриття підготовки фахівців з п'яти нових спеціальностей: земельний кадастр, селекція і генетика сільгоспкультур, механізація сільського господарства, менеджмент зовнішньоекономічної діяльності підприємства та спеціалізацій: садово-паркове господарство, розсадництво, фінанси і кредит, маркетинг у плодоовочівництві, інформаційні системи у менеджменті.*

— Ми говорили, Олександре Михайловичу, про традиції, здобутки академії, а які проблеми нині вас найбільше турбують?

— Фінансові. Академія — великий і складний комплекс, розташований на площі понад 44 гектари. Щоб його утримувати на належному рівні, потрібні чималі кошти, котрих якраз і не вистачає. Засмучує і те, що колосальний науковий потенціал академії також нині неможливо сповна реалізувати. У нас у вузі визнані наукові школи професорів Карасюка, Здоровцова, Чучмія, Копитка, Грицаєнка, Єщенка, котрі мають великі творчі надбання, а то й відкриття, однак дати їм путівку в життя також не завжди є змога... Разом з професором Іваном Карасюком ми підготували чималу працю — підручник «Агрохімія». Його навіть удалося видрукувати. Але ось уже півтора року, як потрібна книга не може дійти до студентів — у Мінсільпроду немає грошей, щоб розплатитися з видавництвом...

Незважаючи на всі ці прикрощі, ми тримаємося, працюємо, бо ми — з Умані! А тут слабкодухих ніколи не було.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Хроніка. Факти. Події

● **Київ**

Пів-Європи — коротка дистанція для спільних справ

Створено україно-британську комерційну палату. З цієї нагоди її засновники зустрілися з представниками мас-медіа у посольстві Великобританії. На прес-конференції було повідомлено про головну мету палати: сприяння діловим відносинам між двома країнами, спільному виробництву та підприємництву, а також інвестуванню в обох напрямах.

● **Вашингтон**

Пригальмували б, так важелів немає

Адміністрація США не заперечуватиме, якщо газопровід із Туркменистану до Туреччини пройде територією Ірану, заявив Білий дім. «Адміністрація вважає, що це не порушує ані духу, ані букви закону про санкції щодо Ірану та Лівії, прийнятого 1996 року», — заявила представник Ради національної безпеки Енн Лузатто. Хоча адміністрація не схвалює проект транспортування туркменського газу через територію Ірану до Туреччини, а далі — до Європи, вона дійшла висновку, що не володіє якимись важелями для того, щоб протидіяти цьому. Закон про санкції забороняє американські та інші іноземні інвестиції до енергетичних проектів в Ірані вартістю понад 40 млн. доларів.

● **Ель-Кувейт**

Позитивні тенденції з питання ліквідації

Новий глава спеціальної комісії ООН із роззброєння Іраку Річард Батлер заявив, що в ході переговорів у Багдаді намітилися «позитивні тенденції» в питанні ліквідації іракської зброї масового ураження. Виступаючи в Ель-Кувейті, куди він прибув по завершенні візиту до Іраку, Річард Батлер відзначив, що «настав час прийняття нових рішень та спільних дій у знищенні іракської зброї». «У цілому, як на мене, успіх переговорів у наявності, разом з іракськими властями ми розробили кілька планів. Якщо втілити їх у життя, у нас усе вийде», — заявив глава оонівської комісії.

● **Тирана**

Виведення військ триває

Перша частина французького військового контингенту, що входила до складу Міжнародних сил захисту в Албанії, згідно з повідомленнями з Тирани, залишила цю країну. Майже 300 французьких військовослужбовців завантажилися в порту Дуррес на транспортне судно ВМС Франції «Ла Фудр», яке повинно доставити їх у порт Бриндізі на півдні Італії, звідки їх перекинуть до Франції. Повне виведення французької частини багатонаціонального контингенту — другої за чисельністю після італійської — повинно завершитися до 3 серпня.

● **Ольстер**

Увечері — переговори, вранці — складання зброї...

Ірландська республіканська армія не піде на складання зброї як попередньої умови початку нового раунду багатопартійних переговорів щодо майбутнього Ольстеру. Про це заявив лідер партії Шинн фейн, політичного крила ІРА, Джеррі Адамс. В інтерв'ю телекомпанії «Фокс» Адамс заявив, що питання про складання зброї повинно розв'язуватися в ході переговорів.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Їхня батьківщина — Бразилія. Але друга батьківщина

Чи є на світі країна, де не жили б українці? З різних причин вони, їхні діди і прадіди залишали батьківщину. Часто обставини змушували наших співвітчизників асимілюватися з місцевим населенням, але в багатьох країнах, де українці проживають компактно, їм вдалося об'єднатися і гуртом зберігати свої традиції, культуру, мову. І головне — усвідомлення того, що вони — з великої нації в Центрально-Східній Європі.

Перші переселенці з України поселилися у Бразилії більш як 100 років тому. Нині там мешкають понад 400 тисяч українців. Нещодавно до редакції надійшов лист від доктора Михайла Рубінця. Він — знана людина в нашій діаспорі. Свого часу був представником уряду України в екзилі. Але в листі Михайло Рубінець розповідав не про себе: він надіслав інтерв'ю з президентом україно-бразильського центрального представництва **Йосифом ВЕЛЬГАЧЕМ.**

— Центральному представництву — вже дванадцять років, — розповів Йосиф Вельгач. — Йому чимало вдалося зробити. Ми, наприклад, співробітничаємо з бразильськими науково-культурологічними інституціями. Завдяки цьому бразильські українці мають можливість не тільки зберегти рідну мову, а й розширити коло її знавців. Так, спільно з Міністерством освіти Бразилії та з Університетом Центрально-Західної Європи організували перший постградаційний курс української мови.

Чимало зроблено для відкриття і облаштування посольства України в Бразилії. Для цієї справи діаспора зібрала 60 тисяч доларів. Чимало зусиль ми доклали і до відкриття генерального консульства в Курітібі. Приміщення для нього запропонував бразилієць українського походження.

Також слід зазначити, що ми розробили проекти соціальної допомоги нашим співвітчизникам в Україні, що потребують фінансової підтримки. Але, на жаль, не завжди є можливості для його виконання.

— Ви очолюєте представництво вже не перший рік. Яка подія, що сталася під час вашого керівництва, запам'яталася найбільше?

— Найважливіша подія — візит Президента Леоніда Кучми до Бразилії 25 жовтня 1996 року. Українська громада вітала його разом з президентом Бразилії Фернандо Енріке Кардозо.

— Раніше українці за кордоном об'єднувалися, щоб разом виступати за відродження української держави. Сьогодні ця мрія здійснилася. Чим нині перейняті в діаспорі?

— Держава вже є, але необхідно зробити все, щоб закріпити її незалежність, демократичну систему, щоб люди, які мешкають в Україні, жили краще.

А українці, що живуть за кордоном, повинні об'єднуватися, турбуватися, щоб діаспора була багата, впливова. Це також працює на авторитет України за кордоном...

— У який спосіб бразильські українці спілкуються з історичною батьківщиною?

— Переважно через приватні родинні контакти. А щодо відносин на рівні організацій, то такі, звичайно, є, але нечисленні й обмежуються обміном інформації. Можливо, головна причина такого становища — брак фінансів... З огляду на це зростає роль українського посольства й консульства...

— Багато бразильських українців бажають мати громадянство своєї прабатьківщини. Чи можна розв'язати цю проблему?

— Політична ситуація в Україні поки що унеможливлює здійснення нашої мрії. І ми це розуміємо. Але вважаємо, що потрібно розв'язати цю проблему у випадках, коли українці, які мешкають за рубежем, свідомо не отримували громадянство у країнах проживання, очікуючи, що з дня на день Україна стане вільною. І таких людей без будь-якого громадянства чимало. Можливо, уряд України спробує розв'язати цю проблему.

Наталя ФІЛІПЧУК.

На знімку: президент україно-бразильського центрального представництва Йосиф Вельгач.

На Захід слід поспішати повільно

В оглядi преси радіо «Дойче велле» («Німецька хвиля») розповідає про рішення комісії Європейського Союзу почати переговори з Угорщиною, Польщею, Чехією, Естонією, Словенією та Кіпром про вступ до союзу.

Дослівно

Журнал **«Виртшафтсвохе»** пише:

«Комісари ЄС роздають запрошення, а в столицях країн ЄС зростає страх перед фінансовими наслідками. Річ у тому, що навіть найзаможніші серед бідних родичів на Сході безнадійно відстають в економічному плані від західноєвропейської сім'ї. Доведеться розщедритися: згідно з планами комісії, до 2006 року кандидати в члени ЄС мають одержати 90 мільярдів марок для структурних перетворень економіки та 12,5 мільярда дотацій для аграрного сектора. Левова частка цих витрат ляже на плечі Німеччини. Всі скарги з Бонна та Мюнхена на те, що внесок Німеччини непомірно великий, почуто не було: Комісія ЄС вирішила, що й після прийому нових членів — приблизно у 2003 році — Німеччина залишиться головним спонсором Європи. Лише в одному Бонну пішли назустріч. Щоб не допустити неконтрольованого зростання витрат на країни Центральної та Східної Європи, вирішено заморозити бюджет Європейського Союзу на рівні 1,27 відсотка від загального валового продукту країн ЄС. Це важливо для Німеччини, яка вносить до бюджету ЄС набагато більше, ніж звідти одержує. Загалом Німеччина сплачує майже третину всіх витрат Європейського Союзу».

Не відчуває ейфорії й гамбурзька газета **«Цайт»**:

«Західні політики так само з бажанням, як і необачно розмірковують про «примирення на континенті» і передрікають вступ східноєвропейських країн ЄС уже на рубежі сторіч. Жак Ширак та Гельмут Коль активніше від інших збуджували ці надії, яким не судилося здійснитися. Комісія ЄС з повною на те підставою застерігає проти невиправданої ейфорії. Навіть найбільш зрілі кандидати, як, наприклад, Угорщина, Чехія, Польща, Словенія чи Естонія, лише в «середньотерміновій перспективі» будуть готові до вступу до ЄС. До 2002 року про прийом не може бути й мови, інакше підприємства цих країн розоряться в конкурентній боротьбі, а чиновники захлинуться в потоці постанов та приписів брюссельських єврократів. Поспішати на Захід слід повільно. Щоб кандидати взагалі дісталися до цілі, країни ЄС повинні вимостити їм дорогу. Фінансова допомога у встановленому нині розмірі — 6 мільярдів марок на рік для всіх десяти країн — явно недостатня. Реальні гроші поляки, естонці чи чехи можуть заробити лише самі — за рахунок експорту до країн ЄС. Відкриті кордони значно важливіші за порожні обіцянки».

Світ цього тижня

ПІСНЮ ДРУЖБИ ЗАСПІВУЄ МОЛОДЬ

Учора на Кубі відкрився XIV Всесвітній фестиваль молоді і студентів. У ньому беруть участь понад шість тисяч делегатів із більш як 120 країн. Серед них майже 160 представників України: депутати Верховної Ради, політики, діячі культури, представники молодіжних і студентських організацій, релігійних об'єднань різних поглядів та напрямів.

Програма фестивалю різноманітна, політично насичена, проте не заідеологізована. Як заявляють господарі, гаванський молодіжний форум мусить підтвердити традиції фестивального руху, що має піввікову історію. Ідеологічна спадкоємність знайшла відображення в девізі XIV Всесвітнього: «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу». Найрішучіше від усіх тавруватимуть «ворогів світу і прогресу» на засіданні традиційного «антиімперіалістичного трибуналу молоді», брати участь у якому, щоправда, відмовилась переважна більшість делегацій. Значно ширші і більш представницькі обіцяють бути дискусії з таких гострих проблем, як права молоді на працю та навчання, становище жінок, охорона довкілля, расова дискримінація.

У рамках фестивалю буде проведено дружні зустрічі, і розповсюдження книжок, газет і журналів, вільні трибуни, культурні та спортивні заходи, демонстрації кінофільмів, виставки творів мистецтва, фотографій, плакатів.

Від фестивалю — теж за традицією — всі чекають свята, тим більше, що на Кубі знають толк у карнавальних веселощах. А офіційна програма розпочалася для всіх охочих з марафону знаменитою багатокілометровою набережною Молекон. Увечері відбулися марш солідарності вулицями столиці та урочистий мітинг біля Гаванського університету. Ну, а нічна прохолода океанського узбережжя, місяць, що віддзеркалюється у білосніжному мармурі Гавани, і сяяння зірок пропонують власну екзотичну програму...

Яна СТАДІЛЬНА.

Де найнебезпечніше?

Колумбія перетворилася на країну з найвищим рівнем насилля в світі, заявив голова Сенату цієї південноамериканської держави Луїс Фернандо Лондоньо. Кожне четверте вбивство, яке здійснюється на латиноамериканському континенті, припадає на Колумбію, повідомив він.

Статистика така, розповідає кореспондент ІТАР-ТАКС, — кількість насильницьких смертей у середньому в світі становить 19,8 відсотка на 100 тисяч населення на рік: у Європі цей показник дорівнює 2,1. У Колумбії ж щороку здійснюється 88 убивств на 100 тисяч жителів.

ГОСПОДАРНИКУ ПОТРІБЕН ПОРЯДОК

НА СТОРІНКАХ «Голосу України» та інших газет опубліковано кілька статей, присвячених проблемі кодифікації нашого господарського законодавства. Ця проблема активно обговорювалась на сесії Верховної Ради України під час розгляду проекту Цивільного кодексу. Є істотні розбіжності в поглядах. Зміст статей і виступів дає підстави думати, що коріння розбіжностей — різна оцінка ролі держави в регулюванні економіки. Одні вважають, що держава має відігравати активну роль, забезпечувати суспільний господарський порядок як неодмінну умову соціальної орієнтації економіки. Інші вважають, що економіку має регулювати ринок, а держава — виконувати лише функції «нічного вартового».

А що розгляд проекту Господарського (Комерційного) кодексу внесено до порядку денного поточної сесії Верховної Ради, та чи та позиція в цій суперечці вельми актуальна.

У нашій науковій літературі сформувалося поняття «суспільний господарський порядок», під яким розуміють систему правових та економічних засобів, спрямованих на забезпечення стабільності й ефективності господарювання, задоволення й захист інтересів суб'єктів господарювання, що грунтується на законодавстві й реальних інтересах суспільства. Поняття господарського порядку відоме в Україні ще з часів М. П. Драгоманова. Проте досі забезпечити його не вдалося. Нинішній стан законодавства й економіки більш нагадує хаос, аніж порядок.

У фундаментальній статті академіка В. І. Трефілова «Нам потрібен сплав енергії, дисципліни і героїзму» на основі грунтовного аналізу міжнародного і нашого досвіду зазначалося, що сучасна економіка «потребує порядку і сильної держави». Цю вимогу він обгрунтовано вважає одним із найважливіших положень стратегії економічного відродження України. Там, де немає порядку, нічого путнього вийти не може.

ЧИТАЧ може запитати: для чого всі наведені вище розмірковування, адже це й так має бути зрозуміло кожному, хто знається на господарській діяльності. Справді, ідея необхідності забезпечення господарського порядку, всебічно обгрунтована в теорії й на практиці, входить до концепції проекту Господарського (Комерційного) кодексу, внесеного у Верховну Раду за дорученням Міжрегіональної асоціації промисловців і підтриманого Українським союзом промисловців і підприємців.

Але тут раптом з'явилася заява міністра юстиції про те, що ідея забезпечення суспільного господарського порядку, «який посилиться з Господарського кодексу», «небезпечна для українського суспільства». Не більше, не менше — небезпечна (!?). Для Німеччини, наприклад, не небезпечна, а от для України чомусь небезпечна.

Позиція Мін'юсту спричиняє серйозну стурбованість, бо є перепоною для встановлення стабільних і компактних «правил гри» в економіці. А без таких правил зруйнують за допомогою некомпетентних політиків економіку не відновити.

Економічний публічний порядок установлюють шляхом продуманого державного регулювання економіки, створення ефективної системи спеціального правового регулювання господарської діяльності. Це, у свою чергу, передбачає наявність економічно обгрунтованого і юридично досконалого, тобто кодифікованого, господарського законодавства.

Відсутність кодифікації сприяє однобічному, безсистемному і тому недостатньо компетентному, а часом примітивістському підходу до розв'язання питань управління економікою, що призводить до вкрай негативних соціально-економічних наслідків. Економічні підрозділи центральної влади часто недооцінюють значення юридичного опрацювання питань, а юридичні відомства і підрозділи — значення економічного опрацювання, аналізу економічних передумов і наслідків проектів нормативних актів, що готуються, рішень, які приймаються. В результаті — замість порядку маємо хаос у законодавстві і, як наслідок, в економіці. Більш як десять років торочимо про подолання «адміністративно-командних методів» керівництва народним господарством і водночас замість органів державного керівництва, від яких була хоч якась користь для підприємств, створили систему органів на кшталт наглядово-поліцейських.

Економікою слід керувати передусім за допомогою економічно обгрунтованого правового регулювання господарської діяльності, що сприяє ефективній роботі підприємств і захищає їх від волюнтаризму і сваволі створеної останніми роками безлічі наглядово-поліцейських органів. Потрібна тверда стабільна правова база господарювання — обов'язкові для всіх і легко осяжні «правила гри».

З КОЖНИМ днем завдяки власному досвіду, а не занесеній звідкілясь моді зростає розуміння потреби державного регулювання економіки з використанням більшого арсеналу правових засобів. Ця тенденція пов'язана з реформуванням економічної системи, з бумом у комплектуванні юристами господарських структур, з потоком нових актів господарського законодавства, в яких без комп'ютерних систем і доброї професійної підготовки годі розібратися.

Законотворча практика останніх років переконливо свідчить, що недостатність професійної юридичної компетентності, певною мірою пояснювана молодістю низки ланок нашого держапарату, може мати серйозні негативні наслідки. На жаль, брак професіоналізму дається взнаки навіть там, де, здавалося б, має бути наявна його щонайвища концентрація.

Природно, що публічний господарський порядок не можна забезпечити лише шляхом використання правових норм, що належать за юридичними класифікаціями до норм приватного права або Цивільного кодексу як кодексу приватного права. На жаль, керівництво нашого Мін'юсту та його прибічники публічно демонструють свою недостатню професійну компетентність, критикуючи проект Господарського (Комерційного) кодексу за те, що в ньому використано і взято за основу поняття, яке й розглядаємо.

Зрозуміло, міністр юстиції не може бути фахівцем у всіх галузях права, та ще й в економіці. Але саме з огляду на це слід обачливіше вживати або критикувати «чужі» поняття. Особливо це небезпечно, коли розв'язуються питання управління економікою, а особи, які «роблять погоду», недостатньо компетентні як в економіці, так і в праві. Саме тут й потрібен «сплав» юридичних і економічних знань, без якого не може бути порядку.

Коли йдеться про кодекс, та й узагалі про законодавчий акт, суть проблеми - у доборі такої комбінації (комплексу, системи) різних норм, яка може забезпечити ефективне правове регулювання, зокрема ефективне правове забезпечення економіки. До комбінації можуть належати норми різних класифікаційних груп: приватного й публічного права, диспозитивні та імперативні, прямої дії і відсилкові тощо.

Багато правових інститутів і галузі законодавства —комплексні. Це визнає юридична наука і відповідає практиці. Зокрема, загально визнано, що такі основоположні відносини, як відносини власності, за своїм характером різнорідні, регульовані різними галузями законодавства: конституційною, адміністративною, земельною, фінансовою, господарською, цивільною, трудовою тощо. А наш Мін'юст чомусь виходить з того, що це інститут лише приватного права, який можна врегулювати лише в Цивільному кодексі. Він вирішив також, що кодекси мають бути чомусь «дистильовані», складатися з норм однієї галузі або одного виду. На практиці такого не буває так само, як у природі немає дистильованої води. І для ефективного правового регулювання це зовсім не потрібно (та й практично нездійсненно). Професіональної компетентності саме й вимагає процес добору практично ефективних комбінацій норм.

І ще один момент. На противагу проекту Господарського (Комерційного) кодексу Мін'юст висунув проект нового Цивільного кодексу. Пафос цього проекту також у невизнанні нагальності сучасного публічного господарського порядку і методів його забезпечення. Має місце чи то омана, чи то нестримне прагнення прибільшити значення проекту для економіки України, чи то прагнення самореклами і виправдання великих витрат під час підготовки проекту ЦК. Усе це, разом узяте, концентрується в тезі: мовляв, проект ЦК — це «друга Конституція» України. Досить ознайомитися з проектом, щоб зрозуміти: це вочевидь перебільшення. Але Конституція тому й називається Конституцією, що вона має бути одна і жодної «другої» не потрібно.

Проект ЦК не розв'язує проблеми кодифікації господарського законодавства, а, навпаки, заважає кодифікації, розтинаючи комплексне господарське законодавство на окремі частини. Твердження про «другу» Конституцію грунтується знов-таки не на власному, а на «західному» досвіді. Проте це також результат «браку професіоналізму» — на Заході економічною («другою») Конституцією вважають антимонопольно-конкурентне законодавство, яке не є ні приватним, ні цивільним.

Отже, як бачимо, професіональна компетентність Мін'юсту і тих, хто формує його ідеологію, має істотні прогалини. Тому і до продуктів їхньої творчості, зокрема до проекту Цивільного кодексу, який, на думку низки компетентних юристів з найвищих органів виконавчої влади, юридично недосконалий і не відповідає Конституції України, слід підходити дуже обачливо.

Недостатня компетентність призводить до спрощеного підходу в економіці і у правосвідомості, неадекватного економічній і правовій дійсності. А в підсумку —цілковитий безлад, навіть ніхто нікому не сплачує за роботу.

ВОДНОЧАС для розкриття і пізнання всіх премудростей організації і правової регламентації сучасної економіки він вочевидь недостатній. Для пізнання, приміром, азів організації і правового регулювання обміну товарів між громадянами досить зрозуміти сенс продажу (англійське право) або купівлі-продажу (континентальне право). Та коли ми хочемо зрозуміти систему правового забезпечення обміну товарів, то слід сказати, що договори купівлі-продажу товарів укладають на ринку. А ринок організується, підпорядковується певним спеціальним правилам, що їх установлюють громадські формування (місто, купецькі та ремісничі гільдії, уряд країни). Тобто для здійснення обміну товарів не досить угоди між продавцем і покупцем, яку ми називаємо приватною. Регламентація цієї угоди за сучасних умов — лише частина більш складного механізму. Її здійснення передбачає професійне знання і «запуск» складного спеціального механізму організації ринку — регулювання діяльності біржі, грошових розрахунків, порядку визначення цін і різного роду «накруток» на них (зокрема, суми податку на додану вартість, що вносять до рахунку на товар) тощо. Під час зовнішньоторговельних операцій вмикається також складний механізм валютного регулювання, квотування, ліцензування, забезпечення доставки товару покупцеві та ін. Тобто, все не так просто, як можна собі уявити, дослідивши за Цивільним кодексом визначення договору купівлі-продажу. Потрібно ще ціле публічно-правове поле, на якому ця угода може бути здійснена за нормальної, легальної обстановки. Такого поля — публічного порядку —можуть не потребувати лише найпростіші (примітивні) акти купівлі-продажу, що їх здійснюють щодня громадяни, акти обміну продуктами своєї праці, а надто натурального обміну.

З огляду на викладене вище автори проекту Господарського (Комерційного) кодексу (підготовленого, до речі, на дорученням Верховної Ради та Кабінету міністрів) не задовольняються визначенням найпростішого договору купівлі-продажу в Цивільному кодексі, а вважають за потрібне спеціальне правове забезпечення обміну товарів (у тому числі постачання, оптова торгівля, біржова діяльність) і формулюють відповідні норми. Тут слушно пославтися на міжнародну конвенцію про купівлю-продаж, яка містить застереження, що її положення не поширюються на угоди з придбання товарів для особистих потреб, тобто розмежовує забезпечення торгівлі і найпростіших побутових угод. І це нормально для господарського обігу в цілому: професійна господарська діяльність — одне, а найпростіші побутові акти купівлі-продажу громадян — дещо інше.

Це важливо враховувати під час розв'язання багатьох питань, у тому числі й виборі форм кодифікації законодавства. Недоцільно змішувати в одному кодексі регламентацію різних відносин.

ПРОТИВНИКАМ забезпечення суспільного господарського порядку доводиться весь час або лукавити, або, не маючи вагомих аргументів, вдаватися до демагогічної дрібнополітиканської фразеології, а часом і до прямої вигадки, крючкотворства.

Нехтуючи справжні формулювання нової Конституції, замінюють аргументи нескінченним повторенням термінів «ринкова економіка», «вільне підприємництво» тощо. І водночас замовчують про реальні державну і муніципальну власності, про поняття «державний ринок» (обсяг державних замовлень, закупівель), який охоплює навіть у США більш як половину ВНП.

Немає там регламентації і найголовніших відносин, що хвилюють підприємства, — відносин, пов'язаних із численними відрахуваннями до централізованих фондів, нарахуваннями на фонд заробітної платні, «накрутками» на ціни та ін.. Немає жодних найменших основ господарського обліку і звітності, від яких залежить визначення собівартості, рентабельності, прибутку, податків тощо.

Проект ГК зроблено примітивним методом «скиртування» з кількох нинішніх Кодесів (цивільного, сімейного, житлового, норм міжнародного права та ін.) і деяких норм проекту Господарського кодексу. Можливо, сподіваючись, що таку різнорідну важкоюжну «купу малу» ніхто загалом не читатиме і її вдасться протягти через Верховну Раду в спрощеному порядку. Не випадково міністр юстиції вже таку ідею висловлював. Проте «купа мала» не забезпечить ладу в економіці.

Уже перші вітчизняні рецензенти з фахівців адміністрації Президента і Кабміну вказали на невисокий професіональний рівень проекту нового ГК та його невідповідність новій Конституції України. Замість того, аби врахувати ці зауваження, міністр юстиції заявив про якийсь «шалений опір апарату Кабміну», а зауваження знехтував. Гору взяли власні амбіції.

НАЙКРАЩИЙ юридичний засіб забезпечити суспільний господарський порядок — прийняття Господарського (Комерційного) кодексу. Дослідження і розробки, здійснені під час підготовки проекту названого кодексу, звичайно, вже самі по собі дали певний позитивний ефект у плані пізнання сучасного досвіду і часткового вдосконалення правового регулювання господарської діяльності. Проте, якщо кодекс не приймуть, господарське законодавство й надалі залишиться безсистемним, внутрішньо неузгодженим, суперечливим, нестабільним, неосяжним. Такий стан законодавства справлятиме й надалі негативний вплив на економіку, на розв'язання завдання забезпечення її соціальної орієнтації. Тому на якомусь етапі ми все одно змушені будемо знову повернутися до проблеми кодифікації господарського законодавства. Економіці потрібен Господарський кодекс і юристи, що знають господарство. Тоді можливий досить високий рівень економічного публічного порядку і соціально-економічного розвитку країни.

Віктор КОЧЕРГА,
народний депутат України,
заступник голови Комітету з питань законності і правопорядку Верховної Ради України.

Літо-97

Харцери завжди готові зустріти друзів

Годинна автобусна подорож від містечка Устжики Долне і ми в таборі польських харцерів, що причаївся в мальовничій гірській долині. Навіть не в таборі, а в своєрідному наметовому містечку: тут вам і клуб-їдальня, і спальні намети, і майданчики, спеціально обладнані для ігор та розваг.

Українських школярів зі Спілки піонерських організацій харцери зустріли привітно. Після знайомства польські друзі заходилися навчати гостей своїх ігор та вчитися наших... На прощання нас пригостили власноруч приготованими солодощами.

Цю дитячу організацію, створену ще 1911 року, комуністичний режим Польщі свого часу оголосив небажаною, змусив підтримувати соціалістичну ідею. Нині її девіз: «За Бога, за Польщу!», і ці слова близькі та зрозумілі багатьом юним полякам.

Олекса ВАЩЕНКО.
Фото автора.

На знімках: харцерські вартові на сторожовому посту; гостям тут завжди раді.

Ювілеї

Трамвай вийшов на пенсію і відкрив кафе

Перший у Чернівцях трамвай вийшов на лінію 18 липня 1897 року. Нині всі мікрорайони міста мають надійне тролейбусне сполучення. Торік транспортники відкрили ще одне депо — з чудовою ремонтною базою. Завдяки цьому вдалося полагодити десятки тролейбусів, які стояли «на приколі» і очікували відправки на металобрухт. Чернівчани перестали нарікати на роботу транспортного цеху.

Але отой перший трамвай залишив помітний слід в історії міста. Днями чернівчани відзначили його 100-річний ювілей. Урочистості розпочалися в старій частині міста. Тут, у мальовничому куточку, постав у своєму колишньому вигляді трудівник-трамвай, що сумлінно слугував городянам кількох поколінь, а нині «перекваліфікувався» в дитяче кафе.

З нагоди свята відбулося урочисте вшанування працівників електротранспортних підприємств, водіїв-ветеранів. Разом з цінними подарунками їм вручили пам'ятну книгу «100 років чернівецькому транспорту», яку до знаменної дати видала мерія.

Напередодні свята чернівчан чекав ще один сюрприз. Усі, хто придбав талони на проїзд у тролейбусах, могли взяти участь у лотереї. Кілька щасливчиків виграли телевізори, пилососи, іншу побутову техніку.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Ідея Мічуріна живе й перемагає

Освіта

Наприкінці червня наше освітянське відомство оприлюднило наказ № 218 «Про реформування мережі навчальних закладів». Цей документ викликав справжній переполох серед керівників системи середніх спеціальних навчальних закладів. Ще б пак! Частину технікумів ліквідовано, частину позбавлено статусу юридичної особи і передано у відання інших вузів чи інститутів системи НАН.

Як виконується наказ, видно з прикладу двох вінницьких технікумів — будівельного й політехнічного. Вони, згідно з міністерським документом, мають злитися в один навчальний заклад — «Вінницький політехнічний технікум». З'ясовується, таке об'єднання нікому не потрібне, але думки працівників згаданих закладів не спитали. Аргументи ж тих, кого Міносвіти збирається, даруйте, «схрещувати», більш ніж переконливі.

Петро Ординський, директор будівельного технікуму впевнений: «Насправді об'єднання відбудеться лише на папері. Бо як об'єднати різнопрофільні навчальні заклади? Кожен, як і раніше, житиме своїм життям. Ми використовуватимемо власну матеріально-технічну базу, а політехніки — свою. Адже не посадиш на одну лаву майбутнього майстра-будівельника й електротехніка».

Що стосується навчального процесу, тут у кожного свої, давно випробувані програми. Даремно сподіватись, що одні й ті самі викладачі, а також технічний персонал, зможуть працювати одразу на два фронти: надто різна специфіка. Словом, не можна об'єднати непоєднуване.

Єдине, чого насправді зможуть досягти ідеологи такого реформування, це скоротити одну посаду директора. Економію коштів від цього, певно, матимуть «неабияку»: посадовий оклад згаданого директора будівельного технікуму, для прикладу, не «доріс» навіть до 200 гривень. Натомість на голову того, хто обійматиме посаду директора надалі, звалиться набагато більше клопотів. Два колективи — не один. З огляду ж на те, що працюватимуть вони в приміщеннях, розташованих у різних районах міста, про ефективність говорити передчасно.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Приз за ідею

Без виграшу лише неплатники

Більше половини запорізьких сімей сьогодні вчасно не сплачують за житло й інші комунальні послуги. Та комунальники шукають нові шляхи зміцнення платіжної дисципліни. Днями міський голова Олександр Головко «благословив» ідею проведення в Запоріжжі спеціального розіграшу призів серед квартиронаймачів міста. На однокімнатну квартиру, пральну машину, газову плиту або відповідну суму грошей можуть розраховувати вже в листопаді ті, хто протягом липня—вересня стабільно вноситиме квартирну плату або повністю погасить нинішню заборгованість і не допустить нової. Ті ж, хто зможе наперед внести ще 500 гривень авансу — матимуть додаткові «дивіденди». До речі, з числа учасників розіграшів не виключають нинішніх боржників. Якщо виграш випаде боржнику, то приз перейде до наступного розіграшу.

Володимир ДУПАК.
Запорізька область.

Вивчаємо проблему

У країні макових мрій живуть із кайфом. Але недовго

Про «антиСНІДівський» паркан на початку матеріалу згадала не випадково. Цією акцією — із музикою, демонстрацією моделей і безплатною роздачею презервативів — заявив про себе новостворений благодійний фонд «АнтиСНІД Донбас», перша в Україні недержавна організація такого спрямування. Її активістами стали молоді люди. Як пояснили координатори фонду Олена Скідан і Андрій Антонов, завдання організації — охопити пропагандою здорового способу життя телебачення, газети, молодіжні тусовки, навчальні заклади. Залучаються кращі сили —психологи, соціологи, медики. Але така робота коштує чималих грошей.

—Трапляється, — продовжують мої співрозмовники, —приходиш до комерсанта, просиш допомогти з грошима, пояснюєш, наскільки важливі проблеми СНІДу, а у відповідь: «Мене це не стосується». Але ж від цього ніхто не застрахований! Заразитися можна і в стоматолога, і в манікюрному кабінеті. Інша річ, не кожна фірма наважиться виступити спонсором нашого заходу: що подумають ділові партнери?

Несподівану підтримку молоді ентузіасти знайшли в особі власників популярних нічних клубів. Є домовленість про ненав'язливу просвітницьку роботу саме в цих закладах. Розрахунок тут безпомилковий: чутки про те, що хтось із відвідувачів закладу захворів на СНІД, можуть коштувати клубу репутації.

«Ми на порозі створення наркомафії...»

Середня тривалість життя наркомана за останні кілька років скоротилася з 35—36 до 28 років. Це — наслідок проникнення на наш ринок наркотиків нового покоління, сильніших за рідні коноплю та макову соломку. Смерть нині чатує не лише на кінчику голки: популярні таблетки чи капсули «екстазі» стали неодмінним супутником дискотек і молодіжних тусовок.

Даруйте за цинічне порівняння, але наркотичний бізнес підкоряється законам ринку, тобто попит породжує пропозицію. Якщо зусилля медиків і соціальних працівників спрямовані на обмеження попиту, то доречно було б вислухати і представників організації, покликаної боротися з «пропозицією». Звертаюся до начальника створеного в обласному управлінні внутрішніх справ відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків Євгена Хоміченка. Прошу про зустріч.

—Дзвоніть у понеділок. Я доповім начальству.

Дзвоню в понеділок. Цього разу мій співрозмовник рекомендує звернутися до прес-центру обласного УМВС, співробітниця якого висуває категоричну вимогу:

—Ми мусимо визначитися, в якому обсязі ви будете працювати, які запитання ставитимете і хто на них відповідатиме... Сто газетних рядків? Тоді вам вистачить Хоміченка. Скажіть йому, що з прес-центром ви вже поговорили.

Між іншим, сам Євген Хоміченко мав звітувати перед комітетом, але через брак часу розгляд цього питання відклали (!?) Після засідання Євген Іванович несподівано заявляє: «Щойно говорив з Плехановим (першим заступником начальника УМВС. — **Авт.**). Вам треба звернутися до нього. Дасть керівництво команду — і я розповім усе».

Тож, виходить, зміст доповіді, яку півгодини тому пан Хоміченко збирався виголосити перед широкою аудиторією, перетворився на відому таємницю. Дістатися до наркотиків у Донецьку журналістові в сотні разів легше, ніж до відповідальних осіб, покликаних за гроші платників податків боротися з незаконним обігом тих самих наркотиків. У правоохоронців поки що набагато краще виходить ставити бар'єри перед пресою, ніж перед розповсюджувачами і постачальниками «зілля».

Як незадовільну оцінив боротьбу з незаконним обігом наркотиків Віктор Янукович, голова обласної держадміністрації, він же —голова обласного координаційного комітету. За перше півріччя 1997-го, порівняно з таким самим періодом минулого року, кримінальних справ заведено на 154 менше, зменшилася кількість притягнених до відповідальності за вказані злочини осіб, удвічі менше вилучено наркотиків.

Тривожні цифри назвав начальник Донецької митниці Юрій Смирнов: якщо два роки тому було вилучено 1,5 тонни наркотиків, які доставляли в область переважно залізницею, то з початку року —лише 200 кілограмів. «Зілля» не стало менше, просто злочинці перейшли на об'їзні дороги і на море. Півтори сотні кілометрів Азовського узбережжя — зона майже неконтрольована.

—В Україні почався процес створення наркомафії, — вважає заступник голови СБУ Анатолій Бєляєв, який прибув до Донецька на засідання обласного координаційного комітету. — Вже сьогодні вилучаємо десятки тонн сировини, сорок грамів якої достатньо для кримінальної справи. Це «важкі» наркотики, а не соломка, на їх виготовлення працюють підпільні лабораторії.

Не так давно в обласному центрі було розкрито одну таку, де виготовляли амфітамін — років тридцять тому цей наркотик був досить популярний на Заході, згодом заборонений. Так от, лабораторію виявили випадково: затримали в Харкові групу, що намагалася збути велику партію наркотику, трьох міліграмів якого достатньо, щоб «відключитися» на добу і більше. Сліди привели до шахтарської столиці. Пікантності ситуації додає той факт, що виробництвом смертоносної речовини займався місцевий професор, хімік з діда-прадіда, влаштувавши лабораторію в одному з науково-дослідних інститутів. Гроші — вони не пахнуть. А вогні великого міста так ваблять юних метеликів...

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Початок у № 134 від 22 липня

Державна податкова адміністрація в Орджонікідзевському районі м. Харкова повідомляє, що арбітражний суд Харківської області порушив справи про банкрутство:

№ Б-664/7-71 від 11.03.97 р. — ТОВ «Кавалер» (м. Харків, вул. Кільцева, 132, кв. 12, р/р 4467781 в ХОД АК АПБ «Україна»);

№ Б-2089/7-73 від 17.04.97 р. — ДГМП «Стройдеталь» (м. Харків, вул. Плиткова, 12, р/р 468584 в Орджонікідзевському АК ПІБ);

№ Б-2090/7-73 від 17.04.97 р. — ЧФ «Арсенал» (м. Харків, вул. Фр. Крала, 43, кв. 39, р/р 10468637 в АК «Європейський»);

№ Б-1146/7-72 від 18.03.97 р. — ЧФ «Амаретто» (м. Харків, вул. Роганська, 152, кв. 504, р/р 468631 в Оржонікідзевському УСБ);

№ Б-1393/7-73 від 01.04.97 р. — ТОВ «Серіал» (м. Харків, вул. Фр. Крала, 41, кв. 21, р/р 001467962 в ХОД АК АПБ «Україна»).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються арбітражним судом в місячний термін з дня опублікування оголошення за адресою: м. Харків, вул. Сумська, 64.

Арбітражним судом Кіровоградської обл. (316000, Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушено справи про банкрутство:

№ 344/3 від 04.03.97 р. молодіжно-культурного центру «Савойя» (317652. Кіровоградська обл., Голованівський р-н., смт Побузьке, вул. Театральна, 95; р/р 700910 в АКБ «Україна» смт Голованівськ, інд. код 22227678);

№ 507/8 від 27.03.97 р. ФГ «Світанок» (Кіровоградська обл., Голованівський р-н., с. Лебединка; р/р 643035 в АКБ «Україна» смт Голованівськ, інд. код — 22222273).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Івано-Франківської області порушено справу про банкрутство малого підприємства «Явір» (с. Стрільче Городенківського району Івано-Франківської області, банківські реквізити: розрахунковий рахунок 468054 в АПБ Україна м. Городенка, МФО 336053).

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів упродовж місяця з дня опублікування за адресою: 284000, Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11, «Ощадний банк України — Городенківське відділення Ощадбанку».

Арбітражний суд Харківської області (310002, Харків, вул. Сумська, 64) порушив справи про банкрутство:

№ 906/7-72 — приватної фірми «Наіра» (Дергачі Харківської області, вул. Садова, 10-Г, кв. 66, р/р 000468378 в Дергачівському відділенні АК АПБ «Україна» Дергачів, вул. Петровського, 11);

№ 907/7-72 — приватного підприємства «Фірма СВ» (Харків, проспект Фрунзе, 59-А, кв. 28, р/р 200644917 в АКІБ «Укрсиббанк» Харкова);

№ 909/7-72 — Харківського центру запасних частин (Харків-57, вул. Клочківська, 345-А, р/р 000260214 в АКІБ «Укрсиббанк» Харкова);

№ б-914/7-71 — приватного підприємства «Статус» (Харківська область, Дергачівський район, с. Ветеринарне, будинок 3, кв. 6, р/р 000369036 в АКІБ «Укрсиббанк» Харкова).

Арбітражний суд Харківської області приймає заяви кредиторів та санаторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

До відома громадськості

Державне відкрите акціонерне товариство «Шахта Вергелівська» звернулося до Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України з проханням про видачу ліцензії на здійснення підприємницької діяльності, пов'язаної з постачанням електричної енергії по території України.

Поштова адреса: Луганська обл., м. Брянка, сел. Вергулівка, вул. Центральна, 1-Б, ДВАТ «Шахта Вергелівська».

Телефон (06443) 5-72-42, 5-73-61.
Телетайп 2-46 (внутрішній).
Факс (06443) 5-72-42, 5-73-61.

Підприємство з іноземними інвестиціями «Монтенарі», зареєстрване Печерською районною держадміністрацією м. Києва (ідентифікаційний код 21658436, юридична адреса: м. Київ, вул. Печерський узвіз, 8), сповіщає про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення за тел. 293-82-44.

У номер

• *Київ*

Мадонна з монети

Національний банк України випустив в обіг 4 пам'ятні монети «Оранта» із золота 999,9 проби номіналом 500, 250, 125 і 50 гривень.

На монетах зображено кафедральний храм Київської Русі — Софію Київську. На зворотному боці — фігура Богоматері Оранти.

Ескізи монет розробив художник Олександр Івахненко, гіпсові моделі виконала скульптор Кріста Райтер, повідомили у прес-службі Національного банку України.

• *Кіровоград*

Ветерани скинулись на комбайн

Вісімсот гривень зібрали і перерахували ветерани Кіровограда акціонерного товариства «Олександрійський завод «Автоштамп» на виробництво вітчизняного зернозбирального комбайна «Лан». Здавали хто по гривні, хто й по п'ять. Найбільший внесок зробив Кіровський район. Збирання коштів триває.

• *Донецьк*

Граніт науки — рідною мовою

40 загальноосвітніх шкіл та 5 дошкільних закладів Донеччини з 1 вересня отримають статус україномовних — таке рішення прийняло обласне управління освіти. Нині в області 184 україномовні школи, а в 277 російськомовних закладах діють українські класи.

• *Луцьк*

Ліс роздають

Волинська обласна держадміністрація видала розпорядження, згідно з яким дозволено продавати знищений недавньою стихією ліс. Районним радам рекомендовано звільнити від сплати лісового податку за відпущену деревину на пні підприємства і організації Мінлісгоспу, Мінсільгосппроду, сільські, селищні та міські ради, а також населення, потерпіле від стихійного лиха. Загалом шквальними вітрами в області знищено лісові насадження на площі 5560 гектарів, загальною масою близько 500 тисяч кубометрів.

Літо—97

Секрет у воді й грязях

Курорт «Шкло», що за 40 км від Львова, — один із найстаріших в Україні. Перші спогади про нього зафіксовано ще 1456 року. Нині виповнюється 50 років військовому санаторію, розташованому там у глибині соснових лісів.

Назва місцевої річки, а згодом і курорту, пов'язана з незамерзаючими озерами, у воді яких містяться сірководневі й сірчані домішки, що надають водневій поверхні зеленуватого відтінку скла. Особлива цінність лікування тут полягає в унікальному поєднанні трьох природних факторів: сірководневих джерел, мінеральної води «Нафтуся» і торф'янисто-мінеральних грязей.

На знімках: один із корпусів санаторію; підводний масаж робить медсестра Ірина Булгакова.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДІНАУ-Укрінформ).

«Дельфін» служить людям

Веселим дитячим гамором наповнився оздоровчий центр «Дельфін» Миколаївського морського порту. Малеча задоволена і зразковими умовами помешкання, і повноцінним п'ятиразовим харчуванням, і медичним обслуговуванням, і розвагами, що придумують для себе разом із вихователями. За вартості путівки в 420 гривень батьки сплачують лише десяту частину, решту бере на себе порт. У «Дельфіні» за літо відпочинуть більш як 500 дітей портовиків.

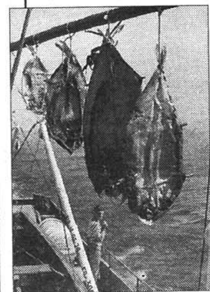
Адміністрація підприємства подбала і про дорослих. Літню відпустку вони можуть провести не тільки на власній базі відпочинку «Портовик», а й на додатково орендованих для них ще двох базах — «Ювілейній» та «Акваторії». Для тих, хто потребує санаторно-курортного лікування, виділяють путівки у здравниці. Усе це теж лише за 10 відсотків вартості.

Порт, де начальником Валерій Хабаров, не пасе задніх: у першому півріччі збільшив обсяги вантажопереробки порівняно з минулим роком на 15 відсотків. Тож турбота про людей відіграє в «самопочутті» підприємства не останню роль.

Георгій ВОРОТНЮК.

Ювілеї

Ловись, золота рибко!

Керчинському південному науково-дослідному інституту морського рибогосподарства і океанографії виповнилося 75. Фактично колектив інституту, на рахунку якого чимало наукових відкриттів, відзначає подвійне свято. Почавши 1907 року як невелика біостанція, він перетворився на крупний науковий центр з вивчення ресурсів Світового океану.

Нині, як і вся наука, колектив долає труднощі. Однак вдалося зберегти кадровий потенціал, розробити ряд національних і міжнародних програм. Три чверті століття фахівці інституту забезпечують прогнозами і дають промислові рекомендації рибалкам Азово-Чорноморського басейну.

Свого часу українські рибалки виловлювали понад 800 тисяч тонн риби і морепродуктів у Світовому океані і більш як 150 тисяч тонн — в Азово-Чорноморському басейні. Тож і нині наша держава повинна зберегти за собою традиційний статус морської і рибальської.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Смачні акції

Най буде сміх і шоколадна втіха

Надзвичайно солодкий вечір видався для тих, хто, проходячи повз столичний Будинок профспілок, не полінувався зазирнути на вогник до Хмельницького земляцтва. Виступав естрадний дует з Хмельницького «Солодка парочка». Приповідки Володимира Павловського та Наталі Паляниці «підсолоджувала», частуючи гостей своїми виробами, Хмельницька кондитерська фабрика — один із спонсорів свята.

До речі, дует уже запросив узяти участь у «Сміхопанорамі» Євген Петросян.

Тетяна ПИРОЖОК.

Київ.

Спорт

Знову поговорімо за Одесу

Футбол. Чемпіонат країни. Вища ліга. 4-й тур.

«Шахтар»—«Карпати». 2:1. 27 000. 1:0 Кривенцов, 6, 2:0 Селезньов, 23, 2:1 Микитин, 37. **«Таврія»—«Прикарпаття». 1:0.** 1100. О. Кунденок, 54. **«Металург» М — «Металург» З. 4:2.** 6000. 1:0 Борисенко, 8, 2:0 Пінчук, 21, 3:0 Ю. Гетьман, 31, 3:1 Коваленко, 55, 3:2 Олійник, 60, 4:2 Туркін, 70. На 32-й хв. запоріжець Кріпак не реалізував пенальті. **«Торпедо»—«Металург» Д. 1:1.** 6000. 1:0 Косенко, 2, 1:1 Мінтенко, 28. **ЦСКА—«Чорноморець». 2:1.** 4000. 1:0 Уляницький, 7, 1:1 Мглинець, 59, 2:1 Головко, 83. На 42-й хв. одесит Гусейнов не забив пенальті.

	В	Н	П	М	О
Шахтар	4	0	0	14-2	12
Динамо	3	0	0	9-1	9
Дніпро	2	1	0	9-1	7
Прикарпаття	2	1	1	8-4	7
Металург Д	2	1	1	3-2	7
Нива	2	0	1	7-2	6
Ворскла	2	0	1	7-5	6
Металург Зп	2	0	2	6-5	6
ЦСКА	1	1	2	3-5	4
Кривбас	1	0	2	2-5	3
Чорноморець	1	0	3	3-7	3
Зірка-НІБАС	1	0	2	3-7	3
Карпати	1	0	3	2-7	3
Таврія	1	0	3	1-6	3
Металург М	1	0	3	6-17	3
Торпедо	0	2	2	3-10	2

Ще довго, мабуть, привертатиме увагу до себе маріупольський клуб. Скандал із побиттям суддів підмочив репутацію колективу. Але життя триває. І дебютант вищої ліги під керівництвом нового головного тренера Миколи Павлова, нарешті, здобув першу в своїй біографії перемогу у вищій лізі.

Знову в центрі уваги Одеса. Кілька тижнів тому місцевий «Чорноморець», котрий переживає глибоку кризу, як відомо, залишив його наставник Леонід Буряк. І ось днями окремі газети надрукували сенсаційне повідомлення: Буряк повернувся. І не сам, а з Олегом Блохіним. Не інтригуватиму читача: багато що в цьому повідомленні відповідає дійсності. Але ліпше нехай Буряк із Блохіним скажуть усе самі.

— Справді, разом з Олегом ми побували в Одесі, —розповідає Леонід Буряк. — Вели переговори з майбутніми власниками «Чорноморця». Вирішили так, що я — головний тренер, а Блохін поки що буде консультантом...

— Схоже, люди, з якими ми спілкувалися в Одесі, —підключається до розмови Блохін, — бажають допомогти команді. І головне — вони мають для цього необхідні ресурси. Отож, за мого друга Буряка сподіваюся ще порадіти.

— Даруйте, а ви що, до цього не маєте ніякого відношення?

— Мені може бути відведена, як уже згадувалося, роль консультанта. А поки що певні обов'язки і справи знову кличуть мене до Греції. Втім, ненадовго. В середині серпня повернуся додому. Сподіваюся, що вже найближчими днями в «Чорноморці» станеться чимало цікавих змін.

— А як вам Одеса взагалі?

— Я дуже люблю це місто. Але, на жаль, не скажеш, що воно у розквіті. Дуже багато будинків постаріло і потребує ремонту. Серед них є пам'ятки культури й архітектури. Те ж саме можу сказати про стадіон ЧМП. Колишній красень у Шевченківському парку на березі моря справив на мене гнітюче враження. Все зруйноване, розвалене... Єдина надія — на людей, які вирішили подбати про долю команди. Зрозуміло, і про спортивну арену теж.

А тим часом увагу шанувальників футболу знову привертають події європейські. Завтра в Кубку УЄФА повторні матчі проведуть «Дніпро» (в столиці Вірменії проти клубу «Єреван») і «Ворскла» (вдома прийматиме ризьку «Даугаву»). А чемпіон країни — київське «Динамо» поміряється силами з клубом «Баррі Таун». До Уельсу разом із командою вилітають наші спеціальні кореспонденти.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С.ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 246242.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311139.